

Musa Dede

Gölgenin Hakikati II

-
Deneme
Tasavvuf

MUSA
HUN

Mümkün

Gölgenin Hakikati II

MÜMKÜN

Gölgenin Hakikati II

Yazan: Musa Dede

Editör: Handan Akdemir

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Nisan 2021 / ISBN 978-605-09-8267-1

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Serçin Çabuk

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 446 05 99

Sertifika no: 20699

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

Mümkün
Gölgenin Hakikati II

Musa Dede

Sunuş

“Paşmakçı nedir bilir misiniz?” diye sordu Musa Dede. Kendisiyle telefonda kitabın son düzelteleri üzerine konuşuyorduk. “Bence sunuşu siz yazın” diye bir teklifte bulunmuş, bense “Ne haddime Musa Bey, metin zaten kendini çok güzel ortaya koyuyor, aradan başımı çıkarıp ben de buradayım demiş olmayayım” demiştim.

Ve bana bir hikâye anlattı. Dervişler böyle işte. Bir hikâye ile yola getiriyorlar insanı.

Dergâha gelenleri kapıda ilk karşılayan kişiye deniyor-muş paşmakçı yahut başmakçı. Camilerde de ibadete girenlerin ayakkabılarını korurlarmış. “Aslında sandığımızdan çok daha önemli bir işlevi vardır paşmakçının” dedi Musa Dede. “Asıl işleri güzel karşılamaktır geleni”

Doğrusu *Mümkün*’ün bir sunuşa ihtiyacı yok ama madem davet geldi, böyle bir paye aldık, paşmakçı lafıyla da tavlansam olurmuş yazmaya çalışayım, dilim döndüğünce...

Musa Dede ile tanışıklığımız altı yıl kadar öncesine dayanıyor. İlk kitabı *Gölgenin Hakikati – Bir Sufi’nin Mecmua Güncesi* bir başka yayınevinden çıkmış, büyük ilgi görmüş, biz de *Hürriyet* gazetesi yazılarından zaten tanıdığımız Musa Dede’nin kitabını görünce malum yayıncılık heyecanıyla gıpta etmiş –itiraf edeyim hadi, biraz da kıskanmış– keşke bizden çıksaydı demiştik. Kendisiyle bir buluşma istedik. Kırmadı bizi, geldi. “Bir sonraki kitap bizim olsun” dedik. O da mevcut yayıneviyle olan bağından söz etti, şimdilik baş-

ka bir yayınevi düşünmediğini söyledi. Kısmet dedik, ayrıldık. O toplantıya katılan arkadaşlarımla kendisiyle tanışmış olmanın bile insanın içini nasıl da zenginleştiren bir tecrübe olduğunu ise sonrasında uzun uzun konuştuk.

Yıllar geçti yeniden kesişti yollarımız. Bu sefer “kısmet” bizden yanaydı. Çok mutlu olduk. Bir sonraki kitabı Novus’tan çıkarmak üzere anlaştık, büyük bir heyecanla metinler üzerine çalışmaya başladık.

Mümkün kitabını en genel anlamda denemelerden, köşe yazılarından oluşmuş bir kitap olarak tarif edebiliriz. Musa Dede’nin *Hürriyet* gazetesinde her pazar yazdığı yazılardan bir seçki bu.

Ama bildik köşe yazılarından farklı olarak deyim yerindeyse “zamansız” yazılar bunlar. Belki yüz yıl sonra da okunsa anlamı olacak bir farkındalık daveti.

“İşte bu âlem, dünyamız ve biz.. Yaratılış itibariyle tüm olasılıklar alanında anlık bir ‘mümkün’üz, ‘hayır’ (la) ile ‘evet’ (illa) arasında titreşen... her şen yeniden niteleniriz” diyerek başlıyor kitaba Musa Dede.

Kitabın ismi *Mümkün* adeta kuantum fiziğine bir selam gönderiyor. Musa Dede’nin Tasavvuf’la, bilimde geline en son noktayı da kucakladığını ortaya koyan bir işaret. Tıpkı Mevlânâ’nın *Mesnevi*’sinde söylediği o cümle gibi: “Her nefeste dünya yenilenir” Çünkü aslında her nefeste, her an sonsuz olasılıklardan birini seçiyoruz. Kuantum fiziği de aynı şeyi elbette daha bilimsel terimlerle söylüyor.

Mümkün’de yer alan yazıları bir Sufi’nin manevi yolculuğunda, Musa Dede’nin ifadesiyle seyrü süluk’undaki duraklardan manzaralar gibi okumak da olası. İyi okullarda okumuş, müzikle yoğrulmuş, hep yolculukta, hep arayışta olmuş, seziyoruz ki hatta bir dönem “bohem takılmış” bir yazar var karşımızda. Çocukluğundan itibaren gizeme, mistik şeylere, daha derinde olana merak duymuş, anlam arayışına

gönül vermiş biri... Sonra bu yolculuk bir noktada menziline ulaşıyor. Derviş'i ile tanışmak ona uzun yıllardır arayışında olduğu kapıları açıyor, nüfusta yazan adıyla Lari Dilmen'in Musa Dede'ye dönüşüm hikâyesi de böyle başlıyor.

Kitapta en derin anlamıyla Tasavvuf bilgisinden savunma mekanizmalarımıza, "Zero. Geleceğe Geri Sayım" gibi sanat akımlarından okuru şaşırtarak aydınlanmalar yaşatan Zen koan'larına, ilahi müziklerden zamanın kanayan yarası mülteci sorununa, Kabil ile Habil'de sembolleşen "öteki" olgusuna, Nasreddin Hoca ve Bektaşî hikmetleri üzerinden Anadolu bilgeliğine uzanıyoruz.

Tasavvuf'u taa Âdem'den bu yana akan, zaman zaman kollara ayrılan, içinde yeşerdiği coğrafyanın inancıyla tatlanan bir nehir olarak yorumlarsak, işte o nehrin "canlı" suyundan içerek susuzluğunu gidermek isteyenler için yazılmış bir kitap *Mümkün*.

Her kitabın yayına hazır hale gelmesi süreci bir tür simya gibi işliyor sanki. *Mümkün* de kendi simyasıyla oluşmuş bir kitap. Tıpkı doğanın ritmi gibi bahardan yaza, oradan sonbahara ve yeniden bahara uzanan bir döngüsellik ritminde akıyor. Davet ediyor, ikram yapıyor, derin sohbetiyle doyuruyor, ensemize bazen Derviş bazen Zen sopası indirerek farkındalıklar yaşıyor, bilime, sanata göz kırpmıyor, Bektaşî fıkralarıyla manayı lafif ve nüktedan biçimde aktarıyor, geleneği güncelliyor.

Okuru gerçek anlamda bir yolculuğa çıkarıyor *Mümkün*. Hedefte kendini bilme, kendini bulma var. Kendini bilmeden âlemi, Yaradan'ı bilmenin mümkün olmadığı noktasından hareketle...

Paşmakçı dediğin misafiri fazla lafa tutmaz tahmin ediyorum. Ben de oyalanmadan "Hoş geldiniz!" diyerek sizi bu güzel yazılarla baş başa bırakayım.

Yazılar

Hizmette ustalık	23
Merdivenimizin basamakları; “Çakralar, küreler, latifeler” ...	27
Seyran	33
Aşk mezhebi müritleri	37
Duvarın karşı tarafı.....	41
Ayrılıkta acı var	45
Tasavvuf nedir?	49
12 bilinçdışı savunma mekanizmamız	55
Korkuyu korkuyla alt et!	63
Dönüşüm taşı	69
Taşın dönüşü... ..	73
Hürriyet	79
O his.. ..	85
Kabak tatlısı	89
Kahve bahane.....	93
Kahve: “Bir Sufi içeceği”nin hikâyesi ve gizemleri	97
Ortalık ne kokuyor?	103
Aç, aç!.....	107
Yaşam alanları çemberi.....	111
Belki... ..	117
Allah belanızı versin!	121
Dinleme sanatı	125
Dünden bugüne “İlahi müziklerimiz” konusuna kuşbakışı	133
Ahmedabad’dan Ajmer’e - Garib Nawaz’ın huzurunda...	141
Yeni Delhi’deki manevi duraklar... ..	147
Bir gemi kalkar bu limandan... ..	151
İntisabım ezelden... ..	155
Sevgili bulma tüyoları	163
Venus’ün gerisi	169
Gölgelerin oyunu (Maya)... ..	175

Düğmeler	179
“Zero” 1	185
“Zero” 1+1	189
Noktanın sonsuzluğu... ..	193
“Ba”nın altındaki nokta	199
Benlikten kulluğa	205
Çok yoğunum, bi de sizle uğraşamam!	209
Elimde boş tasım, Ramazan ayındayım... ..	215
Bu Ramazan’da tefekkür ettiğim bazı ayetler	219
Bektaşî fıkralarına giriş	227
Ramazanlık Bektaşî fıkraları	231
Şekerkamışının macerası	235
Aslanlı yazı	239
Candomble no Brazil	245
Irkçılığı, ayrımcılığı kurban edelim de birleşelim; bayram edelim!	251
ZEn.....	255
Size bir keramet göstereyim mi?.....	261
Şeytanın oyunları.....	267
Nurbeyaz - Alkırımızı	273
Sultan Süleyman’ın adaleti	277
Yalaka taşlaması, hain haşlaması	281
Haydi savaşa!	287
Öfkeliyim!	291
Öldüm yine ben... ..	297
Şeb-i Arus günleri; Aşk halleri... ..	301
Âşık benim, maşuk ben... ..	305
Gül zamanı	311
Âlim ile ârif, ilim ile marifet.....	317
Felsefe taşı... ..	325
Cennet ve cehennem	331
Deli bahar	335
Sonsöz	339

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ya Rabb'ül Âlemin, Ya Rahman, esirgeyen ve bağışlayan, kalpleri iki parmağı arasında tutan, en güzel isimlerin sahibi biricik Allah'ımız; Ancak Sana hamd'eder, Senden dileriz..

Salat ve selamımız, âlemlere Rahmet olan, ruhlarımızı Nurundan halk ettiği Habibin, Nebiler Nebisi Hazret-i Muhammed Mustafa Efendimiz'e, O'nun temiz pak Ehl-i Beyt'ine ve yollarını, yolunu aydınlatan Hakk dostlarıdır. Ki bu eserin vücuda gelmesi onlara duyulan muhabbet neticesinde ve derecesinde olmuştur...

Madem Sana samimiyetle yol arayan her cana dahi yardımın haktır, dualarımızı onların hatırına kabul buyur; Lütfen ve Keremen niyetlerimizi halis, muhabbetimizi ziyade kıl,

Hayır işe gücenerек, ibadete üşenerek yol almaya çalışan biz âcizlere yardımlarını artır, Ya Hu!

Bizleri de maksadı Sen, talebi rızan olan, özü sözü bir, himetli kullarının yoluna vasıl eyle, yolunda da daimi hayırlara vesile eyle!

Ve nihayet Sen'den razı olup rızanı kazanan kâmil veliler, abdallar, âşıklar, arifler zümresine dahil et bizi de; Manamızı buldur, Cemal'ine kavuştur, daha da asla ayırma, Ya Rahim... Mümkünse, oldur! Aşk ile...

Musa Dede

1969 yılında İstanbul'da, anne tarafından Gürcü, baba tarafından Sefarad Yahudisi bir aileye doğdum. Şişli Terakki İlkokulu, ardından Saint Michel Fransız Lisesi ve İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi... Adımı "Lari" koymuşlardı; "Happy Larry, hep ileri!"

Dört kıtada pek çok seyahatler, kendini arayış yollarında türlü insan tanıdım. Türlü manevi öğretiden feyiz aldım. Yazarlığı meslek edinene kadar çalışmadığım iş kolu neredeyse kalmadı; rençperlik, hayvancılık, tekstil, uluslararası ticaret... Fakir maceraperest!

Radyo programcısı, prodüktör, müzisyen olarak kendimi bir yere kadar tatmin edecek başarılar da kazanmıştım. Ancak sezebiliyordum; daha fazlası vardı.. "Hayal Dünya"nın cilveleri sık sık nefsimi ayartmayı başarsa da çocukluktan beri "Mâna nerede, gerçek aşk nerede, hakikat nerede?" soruları peşimi bırakmıyordu...

Nihayet sevgili ustam "Derviş Baba"yı tanımam ve ona talebe olmamla birlikte "Hakikat Güneşi" tan yerini ağartmaya başladı.

Akabinde "Sufi" yolunun "hizmet düsturu" uyarınca "Derviş Baba - Deliler, Meczuplar, Abdallar, Âşıklar Kahvehanesi"ni kurmamız, ustamın artık birikimimi paylaşmam gerektiği yö-

nünde cesaretlendirmesiyle başladığım Tasavvuf sohbetleri... Bir yandan çetin bir “nefs mücadelesi”!

Ve benzersiz bir yardım hareketi olmaya ivmelenen kahvehanemizin dernekleşme sürecinde bayrağı gönüllülere teslim etmemle beraber, ustamdan aldığım “Musa Dede” mahlasıyla *Hürriyet* gazetesine düzenli olarak “pazar yazıları” yazmaya başladım.

Bu yazılardan derlediğim ilk kitabım *Gölgenin Hakikati - Bir Sufi'nin Mecmua Güncesi* 2015 yılı Kasım'ında Tuti Kitap'tan yayımlandı..

Derken sevgili eşim Fatıma'yı tanıdım, evlendik! Yolculuğumda bir başka sürprizli evre...

Nitekim 2019'da, kesintisiz 7 yılı bulan köşe yazarlığı maceram da döngüsünü bitirdi ve böylece –biraz dinlendikten sonra– akademide yarım kalan eğitim sürecimi, “Post-truth çağında Koronavirüs etkisi” konulu tez çalışmamı hazırlayıp teslim ederek, tamamlama imkânı buldum.

Bu sırada evimizi dağıtmak durumunda kalmış, “kalender” tadında bir hayat sürüyorduk ki yersiz karantina halleri halvetimiz ve 5 adres değişikliği sonrasında çileden çıktıkta, şükür artık bir yuvamız var!

Şimdi de ilkinin bıraktığı yerden devam eden ikinci kitabım *Mümkün* ile uzun bir aradan sonra okurlarımla yeniden buluşuyorum. İnsanlık nezdinde “Hakikat”ın giderek önemsizleştiği, tam da bu yüzden erenler geleneğimizin can veren hikmetlerine her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz, yeni bir dünyada...

Müteşekkirim hayata gelmemin, bu günleri görmemin, yazdıklarımı yazabilmemin, bu kitabı yayımlayabilmemin, yaparı yaptıranı bilebilmemin tüm vesilelerine! Bilhassa bana Hakk dostlarını sevdiren, manevi doğumumu mümkün kılan, bu haylazdan kendine ve insanlara faydalı bir birey çıkarmak için uğraşan Derviş Babama. Fakiri dünyaya getiren, okutan, büyüten, destek olan anne babama, akrabaya; Okumayı yazmayı, üretmeyi, saymayı sevmeyi, doğruluğu öğreten tüm hocalarıma, yakınlarıma... Ustalara!

Özel bir teşekkür ilk kitabım vesilesiyle fakiri tanıyan, dünyanın bir ucundan yanıma varıp kalbini kalbime açan, eşim olan, kahrımı çeken, her türlü desteğini esirgemeyen ve bu kitabın hazırlanması için teşvik eden sevgili Fatıma'ma!

Teşekkürler yazın sürecimde evlerini ev ettiren Recep Abi'ye, aileme, kardeşime, Nermin'e, Birim'e, İlknur'a, vesile olan İsmail ile Neslihan'a, Deniz'e, Ayşe'ye, Ali ile Sultan'a ve yine dost Ali ile Zeynep'e, Yunus ile Hatice'ye, âşık Leyla'ya, Nurten'e...

Yazılar özelinde, fakire yazarlık kapısının açılmasına vesile olan Vuslat'a, kitaptaki yazıların gazetedeki yayınlanma zaman aralığı olan 2014-2015 yıllarında eli emeği değen tüm *Hürriyet* çalışanlarına, ilk kitabıma kapı açmış bulunan

Kerim'e ve dahi yazılarıma konu olan, bilerek ya da bilmeyerek vesile olan tüm kahramanlarına çok teşekkürler..

Nihayet, fakiri birlikte yol almaya ikna eden, bu kitabın ebeliğini yapan, girişte sizleri karşılayıp içeri buyur eden emeği çok editörüm Handan'a, Gülgün Hanım, Cem, Tanıl, Merve, Tuba, Arzu, Serçin, yöneticisinden, grafikerine tüm Doğan Novus çalışanlarına, ayrıca da teveccüh edip vakit ayırarak kitabı okuyan, katkı sunan Leyla'ya şükranlarımla..

Ve bilhassa da karşılıklı sohbetlerimizde fakire ayna olan, hoş nazarla bakan, zihin açan, gönül yapan tüm ihvan-ı yaranla birlikte esas yazılanları kıymetli kılan siz sevgili muhatapları değerli okurlarıma, kucak dolusu teşekkürler!

Elinizde tuttuğunuz bu naçizane eseri, Hakk'a yürüyüşünün 700. sene-i devriyesi sebebiyle "Yunus Emre ve Türkçe yılı" ilan edilen bir zamanda yayınlıyor olmanın bahtiyarlığı içerisindeyim, ki yolumuzun dili bal, eli kalem tutan her muhibbinin tartışmasız büyük ustası, rehberidir "Koca Türkmen Dervişi Yunus", gönlümüzde dipdiridir (Hayy). Himmetlerini, muhabbetlerini, bereketlerini umar, selam eder bu fakir; Erenler demine, HÛ!

Bu kitap, yetişmemde büyük emeği olan,
tanıdığım ilk “derviş” meşrepli insan,
sevgili anneannem Eva (Havva) Çiçyaşvili'ye
ithaf edilmiştir..
Mekânı cennet olsun!

İşte bu âlem, dünyamız ve biz..

Yaradılış itibariyle tüm olasılıklar alanında anlık bir
“mümkün”üz, “hayır” (la) ile “evet” (illa) arasında titreşen..

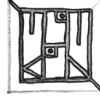
Manamız Allah tarafından isimlendirilmiş,
akseden suretlerimiz biricik, Rahman’ın “İlahi Nefes”iyle
her şen yeniden niteleniriz.

Bölünmez birlikte (vahdet), çokluk (kesret) görünümlü
birleşik mümkünler...

Ki mümkünlüğümüzün bir yönü karanlık (zulmet),
diğeri ışık (nur), biri doğa, öbürü ruh, gayb ile şahadet,
örtünme ile açığa çıkma;

Anlaşılan ne yöne dönersek oluşumuz onca...

Hizmette ustalık

Kimi işler ustalık gerektirir. Başka deyişle; her işin bir ustası var..

Ustayı eserinden tanırırsın. Bir ustanın elinden çıkan yemeğin tadına doyum olmaz, ustanın elinden çıkan sanat eserinin seyrine gönül dayanmaz. Hasta kişi hastalığının tedavisinde usta bir doktor arar iyileşme şansının artması için. Bilimin büyük ustaları çığır açan buluşlar yapar, evreni kavramamızı kolaylaştırırlar. Mimarlar, mühendisler ustalaştıkça yaşam kalitemizi yükseltir işleri;

İnsanın, insanlığın yücelmesine vesiledir ustalar..

Eğitim sistemi piramidinin en üzerinde mertebe mertebe ustalar yer alır, bir kamyon dolusu gülden elde edilen bir şişe gülyacağı gibi, insanlığın en rafine ürünü gerçek ustalar, ustalıklarıyla tüm insanlığa hizmettedirler..

Usta olmayanlar için ise bir ustaya hizmet işlerin en güzeli; o zaman sen de pay sahibi olursun!

Hizmeti en büyük olana “usta” denir bizim oralarda, geri kalanımız onun hizmetini yapabilmesi için yaşamını kolaylaştırmaya çalışırız. Herkes kendi çapına göre, yemeğini pişirenimiz, çamaşırını yıkayanımız, çayını getirenimiz; aslında bir bütündür, ondan gayrı değil... Unsurlardan biri ak-sasa, ustanın işi aksar, bütünü etkiler. Sindirimde bir sorun

olsa mesela, bundan baş da etkilenir. Bir dış ağrısından nasıl iş yapamaz hale geldiğinizi düşünün!

Şüphesiz ki insan olmak zor, hele “kâmil insan” olmak.. Bu işin de ustası vardır.

İnsan yetiştirmek evrendeki en meşakkatli işlerden olsa gerek. Bunca basit işin dahi ustaları oluyor da insan yetiştirmenin ustası olmaz mı? Var!

Belki bu zatların büyüklerine ender rastlanır ancak emekleri, bilsek de bilmesek de hepimize bir şekilde pozitif etki etmekte.

Kâmil insanın yüksek maneviyatı evrenin kılcal damarlarında dolaşan can suyu gibidir; soluduğumuz havada, bereketli toprakta himmeti vardır. Yaradan, sevdiği kullarının hatırı için evreni ayakta tutar, çünkü bu zatların gönüllerinden tüm yaradılışı kucaklayan sevgi ve merhamet yayılmaktadır. Ve biz de onun içindeyizdir.

Allah’ın ustalarının yüce hizmetleri, O’nun bilinmesine, sevilmesine vesile olmaktadır; Bizi aşk kutbunun etrafında döndüren manyetik alanın zahirinde (görünen yüzünde) onlar, batınında (içe dönük gizli yüzünde) Hakk vardır.

Ne mutlu ki Rabbimiz bizi yaradılışın sonuna kadar bu ustalardan mahrum bırakmayacak, çünkü O asla zalim bir kral değildir. Zalimlik varsa o bizde, çünkü biz ustaya hizmettense, faydalı olup söz dinlemektense kendimizi usta olarak kabul ettirme sevdamızdan ötürü bütünü işleyişine çomak sokarız.

Tâbi olmaktansa, müstakil kalmak ya da adımızdan bahsettirmek uğruna gerekirse bedendeki uyumsuz kanserli hücre olabilmek, nefsimizin “benlik” hastalığı.. Bir çeşit intihar eğilimliyiz sanırım!

Bu da bizim sınavımız, insan olmanın yaradılışa hizmet-

ten geçtiğini idrak edemiyor, birliğe, evrenin eşsiz düzenine, ahengine ve hiyerarşisine meydan okuyoruz. Veren elin alan elden üstün olduğunu anlayamıyoruz.

Yaradılışımızın gayesi olan aydınlanmayı sihirli bir değnekle mi gerçekleştirecek sanıyoruz? Kısa yoldan usta olmak, daha çırak olmadan, kalfa olmadan, bir ustanın eğitiminden geçmeden kolay mı?..

İnsan yetiştiren gönül ustalarına gelenlerin çoğu bir şeyler almak peşindedir, kendilerine göre türlü talepleri olur. Şimdiye kadar huzura kafadan “Sizin için ne yapabilirim, bir ihtiyacınız var mı, ne yer, ne içersiniz?” diye gelenini pek duymadım. Doğaldır.

Usta da yetişebildiği kadarıyla taliplerin sorularını cevaplamaya, yardımcı olmaya çalışır, Allah’ın verdiği kadar, bildirdiği kadar.. Bu şekilde o da hizmet ettiği kendi ustasının yoluna katkıda bulunmaya, eğitiminin zekâtını, ustalığın hakkını vermeye gayret eder. Yükseltmek için verir, verdikçe yükselir.

Usta, vermenin görevi olduğunun bilincindedir, vermenin yükselttiğini bilir ve talebesi için de bunu arzular, incelikle nasihat eder ve fakat farkındadır; Hizmete yönelmedikçe talip, aldığı en hikmetli nasihat dahi nefsinin besler ancak, bilgeleştirmez onu, olsa olsa bilgiçleştirir.

Nasihati bir yana, kendisi bizzat haliyle örnek olarak esas kıymetli dersi vermektedir usta; umulur ki talibin gönlü yumuşar, açılır, ustanın halini hal edinir sonunda..

Nefs hizmet etmeyi sevmez, hizmet görmeyi sever. Öyleyse maneviyatta ilerlemenin birinci adımı bu döngüyü tersine çevirmeye çalışmak olmalı. Sevecek birini bulmalı..

Bunu kavramış, arayışa başlamış insanlar da az değil. Ancak rast geldiğim taliplerin çoğu bir “Şems” arar, sanki kendisi

“Mevlânâ” olmuş da, ya da Mevlânâ’sını arar Şems’mişçesine. Ama yoktur, ne hikmetse?

İşte nefse cihat eden orduya katılmamak, patinaja devam etmek için bahane..

Daha er olacak, onbaşı, çavuş yetmiyor, generalle görüşmek istiyor, ustabaşıyla! Görüşebilirse o da şunun için; sorgulayacak, sınayacak, kafasında çizdiğini bulabilir, kendi görüşlerini onaylatabilirse olacak o iş.

Hakkıdır! Layık görürse, ustanın kendisine hizmet etmesine müsaade edecek, lütfen...

Hamd’olsun! Devir böyle, herkes çok biliyor ve çok kıymetli, insanlık çok ilerledi malumunuz, ustalaştık insanlıkta. Artık usta çok da hizmetkâr yok! Herkes kendine..

Bence bu çağa isim konulmadıysa henüz “ustalar çağı” diyelim, “marifeti kendinden menkul ustalar çağı”...

Sonra da “Kanser neden bu kadar arttı?”; e n’apalım her hücre kendi kafasına göre takılıyor, hür, özgür, “usta” ama mutsuz, hasta...

Vah, vah!

Ustanı ancak kendi içindeki ustayı bulmaya hazır olduğunda bulacaksın ve ona hizmetin kendine hizmetin olacak, kendine hizmetinse insanlığa hizmetin!

Gerçek bir gönül ustasının en alt kademedeki hizmetkârını dahi bulabilirsen bir gün, samimiysen talip ol yoluna. Acziyetinle çal kapısını, kibrini askıya as ve tevazuuyla gir huzuruna. Sonra otur bir kenara, sana söz verilmeye kadar da konuşma. “Ne istiyorsun?” deseler, “Hizmet etmek” de, baksınlar hizmet etmeye layık mısın?

Gayretle, sabırla, adım adım çıkacaksın merdivenleri...

İnşa’Allah!

Kalp uyanır aşk ile, en güzel mümkünlere...

İşte bu âlem, dünyamız ve biz.. Yaradılış itibariyle tüm olasılıklar alanında anlık bir "mümkün"üz,
"hayır" (la) ile "evet" (illa) arasında titreşen..

Manamız Allah tarafından isimlendirilmiş,
akseden suretlerimiz biricik, Rahman'ın
"İlahi Nefes"iyle her şen yeniden niteleniriz.

Bölünmez birlikte, çokluk görünümlü
birleşik mümkünler...

Ki mümkünlüğümüzün bir yönü karanlık,
diğeri ışık, biri doğa, öbürü ruh, gayb ile şahadet,
örtünme ile açığa çıkma...

Anlaşılan ne yöne dönersek oluşumuz onca...

Fotoğraf: Faruk

Bir yolculuk daveti *Mümkün...*

Musa Dede'nin kaleminden
çıkışmış zamansız yazılardan
oluşan, bir Sufi'nin manevi
yolculuğundaki duraklardan
manzaralar sunan bir kitap.
Yolculuğun hedefinde kendini
bilme, kendini bulma var.
Kendini bilmeden âlemi,
Yaradan'ı bilmek ne mümkün!

Tasavvuf geleneğini güncelleyen, modern sanata, bilime,
kuantum fiziğine göz kırpan, zamanın ruhu üzerine kafa
yoran, Anadolu bilgeliğine selam gönderen bir metin bu.
Derdine derman soranlara, mana arayışında olanlara,
bulmuş olup da seyrine doyamayanlara, aşk mezhebinin
müritlerine yazılmış gönülden mektuplar..

tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 44

ISBN 978-605-09-8267-1

ISBN 978-605-09-8267-1

9 786050 982671

Doğan
NOVUS